

Hyller: Naar den højtærede Minister mente, at vi ikke kunde sætte en Bestemmelse om Arbejdstiden ind i en Lov som denne, skal jeg dog bemærke, at vi i Helligdagsloven har Bestemmelser om, at der ikke maa arbejdes ud over en bestemt Tid. I øvrigt vil jeg bede den højtærede Minister tage lidt Hensyn til et Forslag om en saadan Ændring, som jeg har anbefalet, hvis det skulde blive taget op i Udvalget. Jeg tror, det kan lade sig gøre at indføre en saadan Ændring, uden at man gaar berettigede Interesser for nær. Det, at der nu arbejdes ofte 3-4 Timer efter Lukketid, er virkelig for meget. Naar der i Almindelighed arbejdes over Tiden efter Overenskomst, faar Arbejderne dog Betaling for Overarbejde; men det gør de ikke her.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Birch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovene Nr. 65 af 28. Maj 1880 og Nr. 98 af 8. Maj 1908 angaaende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3465).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ovesen: Det foreliggende Lovforslag er foranlediget ved en Henstilling til Indenrigsministeren fra Bestyrelserne for de to Husmandskreditforeninger, den jydské og Østifternes. Henstillingerne til Ministeren tager Sigte paa tre Ændringer i de bestaaende Statutter med det Formaal at virke hen til, at Laansøgerne i disse Kreditforeninger kan faa højere Laan end i Henhold til de bestaaende Love. Det første, man har andraget om, er, at Vurderingssummen for de Ejendomme, som kan komme i Betragtning, forhøjes fra 10,000 til 12,000 Kr.

Siden Foreningerne blev oprettet, er Beløbet jo adskillige Gange blevet forhøjet, efter som Ejendomspriserne er stegne; man begyndte, som bekendt, med en Laanesum af 4,000 Kr. Man andrager dernæst om, at Amortisationstiden forlænges fra 45 til 60 Aar.

Medens den højtærede Minister jo har imødekommet disse Ønsker i Lovforslaget, har Ministeren derimod ikke fundet Anledning til at efterkomme den tredje Henstilling om, at Kreditforeningerne maatte oprette en $4\frac{1}{2}$ pCts Afdeling, og det er dog vel egentlig en saadan Bestemmelse, som i væsentlig Grad vilde bidrage til, at Laanene gik op, thi derved vilde jo Kursen paa Kreditforeningsobligationerne blive betydelig højere. Af Kursberetningerne ser vi, at Kurserne i ensartede Kreditforeninger, der har en $4\frac{1}{2}$ pCts Afdeling, er oppe paa $98\frac{1}{2}$ til 100, hvorimod Husmandskreditforeningernes for Tiden er nede paa $93\frac{1}{2}$. Det er jo ikke saa lille en Forskel, det bliver 50 Kr. for hver 1,000 Kr.s Laan. Den højtærede Indenrigsminister udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse, at han ikke kunde imødekomme Henstillingen om at maatte oprette en $4\frac{1}{2}$ pCts Afdeling, og saa vidt jeg hørte, motiverede han sin Stilling for det første med, at det efter hans Mening ikke var Husmændene særlig tjenligt at svare en højere Rente. Dette er for saa vidt rigtigt nok, med de større Laan faar de ogsaa en meget større Byrde at bære, det bliver vanskeligere at svare de aarlige Renter og Afdrag. Dernæst udtalte den højtærede Indenrigsminister, at han ikke syntes, han kunde give Tilladelsen, fordi det vilde være at legalisere en $4\frac{1}{2}$ pCts Rente, hvad han ikke fandt Anledning til. Dette er jo ogsaa for saa vidt rigtigt nok, idet Staten garanterer Renterne ved disse Kreditforeninger, derigennem er det jo, at den kan have Indflydelse paa Rentefoden, det bliver paa en vis Maade Staten, som fastsætter Rentefoden. Men at legalisere en $4\frac{1}{2}$ pCts Rentefod synes jeg dog ikke er saa særlig farligt paa dette Omraade, der gives jo dog ikke nogen absolut Lov, den skal ikke gælde andre Steder, og hvad det angaar, at Rentefoden her i Landet efter Loven er 4 pCt., gælder den 4 pCts Rentefod nærmest kun paa Papiret, den bliver nu til Dags kun brugt i et mindre Omfang; ønsker en Mand eller en Institution at give en højere Rente, koster det kun en Ansøgning, der, saa vidt jeg ved, aldrig bliver nægtet. Naar der nu andrages om en højere Rente af disse to For-